

[Boeck-Hansen.]

Arbejde derude paa Landet, hvor man faar gode Arbejdslønninger nu om Stunder og kan faa baade Kost og Logi. Jeg kan ikke se, at det ikke skulde være langt bedre end at gaa inde i en By og maaske oven i Købet være henvist til at sove paa Jernbaneterrænet. En Arbejdsløshedslov skulde jo ikke gerne have den Karakter, at den tilskyndede til, at de unge Mennesker vandrede ind til Byen; den Karakter skulde den meget, meget nødig have.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkelthederne i dette Lovforslag. Det er jo allerede sagt, at der er mange Enkeltheder, der i høj Grad ligner de Ændringsforslag, som Socialdemokratiet stillede i sin Tid, og som vi dengang talte indgaaende om. Det er jeg ganske enig i, og derfor bryder jeg mig heller ikke om at komme ind paa det nu, det haaber jeg der bliver Lejlighed til i Udvalget, men jeg vil gerne fremhæve, at for os Konservative er der tre Retningslinier i Arbejdsløshedsloven, som vi gerne vil have fulgt saa godt som muligt. Den første er, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen ikke maa ligge alt for nær opad Arbejdslønnen, for saa kan det virke fristende, som der staar et Sted i Bemærkningerne, at melde sig arbejdsløs i Utide for ikke at komme paa Karenstid. Saadan er jo Menneskene; de er behæftede med Fejl alle sammen, og derfor er det uheldigt, hvis Arbejdsløshedsunderstøttelsen ligger for nær ved selve Arbejdslønnen. En anden Ting er, at Understøttelsen bør være højest, hvor der er mest at bruge den til, altsaa for Forsørgere fremfor de unge Ikke-Forsørgere. Det tredje er Spørgsmaalet om Karenstiden. Her mener vi, at hvis der er Tale om Arbejdere, der har Sæsonarbejde, og de netop i Anledning af, at deres Arbejde er Sæsonarbejde, faar en større Arbejdsløn, maa de ogsaa finde sig i, at de har en længere Karenstid, naar de er arbejdsløse uden for den Sæson, hvor deres Arbejdstid ligger. Det er efter min Mening af en vis Betydning, at denne Bestemmelse opretholdes. Jeg synes, at Lovforslaget røber en Lyst til at komme bort fra dette igen. Jeg synes, det har sin Betydning, og selv om denne Bestemmelse maaske ikke har været saa anvendt, tror jeg, man bør opretholde den.

Vi vil gerne arbejde sagligt og energisk med i et Udvalg og selvfølgelig stille os forstaaende over for disse vanskelige Problemer. Hvis en Kasse er vanskeligt stillet, vil vi meget gerne gaa med ind i Arbejdet for, at en saadan vanskelig Situation bliver overvundet. Det er jo klart. Men vi tør ikke sige, hvor langt vi kan gaa paa denne Vej, fordi

vi, som sagt, stadig har dette Problem: Hvor skal Pengene komme fra?

I øvrigt tilsiger vi et sagligt Arbejde i Udvalget.

Aage Fogh: Under Behandlingen af den for Tiden gældende Lov i Aarene 1945, 1946 og 1947 havde Rigsdagen rigelig Tid til en grundig Gennemgang af alle de Problemer, der melder sig i Tilknytning hertil, og Resultatet blev efter mit Skøn en Lovgivning, der var langt mere overskuelig og ogsaa mere rationel end den, vi har haft tidligere. I den Betænkning, der blev afgivet den 4. Marts 1947, giver de 3 Partier Det radikale Venstre, Konservative og Venstre Udtryk for, at man er indforstaaet med, at ogsaa efter denne Lovs Vedtagelse vil visse Kasser kunne komme ud for Vanskeligheder, og derfor anmoder man Socialministeren om at være villig til at søge en Bevilling til Støtte for saadanne Kasser. Vi fik det Tilsagn, og det staar vi stadig væk inde for. Der foreligger ikke noget oplyst i Betænkningen om nogen Henvendelse fra nogen Kasse, men det ærede Medlem Hr. Sønderup, der tidligere har været Minister og altsaa kender det paa nærmeste Hold, gjorde den Bemærkning, at en saadan Henvendelse var blevet rettet. Man har altsaa ikke fundet sig foranlediget til at gøre Brug af denne Bestemmelse, men den Mulighed vil være til Stede, og den vil vi støtte.

Den højtærede Arbejdsminister stiller nu Forslag om en Efterbevilling paa 10 Mill. Kr. og desuden om en Ændring af Loven, der i hvert Tilfælde for et enkelt Aar vil komme til at koste 25 Mill. Kr.; det vil altsaa sige et samlet Beløb paa ca. 35 Mill. Kr. Jeg kan ikke undlade i den Forbindelse at efterlyse den højtærede Koordinationsministers Virksomhed. Er den økonomiske Tilstand saadan, at vi uden Risiko kan pumpe disse Penge ud i Erhvervslivet? Med de Udgifter, vi har vedtaget paa det sociale Omraade, og med de Udgifter, der formentlig maa følge paa samme Omraade, fordi der er visse Kategorier af vore Medborgere, der trænger betydelig mere end dem, vi har lovgivet om hidtil, og som indtil nu ikke har faaet noget, vil det vistnok være saadan, at vi alene paa den Konto kommer op paa et Beløb paa ca. 100 Mill. Kr. Derfor ønsker jeg at sige, som jeg har gjort det tidligere, at det er ikke uden Betæneligheder, vi ser denne fortsatte Udgiftsstigning, og jeg kan erklære, at der nu nødvendigvis maa foretages en kritisk Bedømmelse af de Udgiftslove, der forelægges. Det gælder altsaa ogsaa denne Lov. Højere Udgifter maa selv-